

GENERALFORSAMLING I FORENINGEN GARANTLOEKKEN

DEN 29. MARTS 2014

BERETNING

Indledning

Hvad angår fremdriften i vores sag mod Finansiell Stabilitet, har 2013 også været et forholdsvist stille år for foreningen. Det er ikke fordi, der ikke er sket noget rent juridisk, men det der er foregået, har ikke krævet ret meget arbejde fra foreningens side. Det vil nok også være forkert at påstå, at det, der er foregået indtil nu, har flyttet vores sag ret meget i forhold til det, vi fortalte på sidste års generalforsamling.

Når den juridiske del af sagen ikke kræver foreningens fulde opmærksomhed, må vi jo, for at holde dampen oppe, finde på noget andet at foretage os. Så når jeg har fortalt noget om de dokumenter, der har verseret mellem vores advokater Lett Advokatfirma, Finansiell Stabilitets advokat og de forskellige domstole, vil jeg fortælle noget om alt det andet, der er foregået i det forløbne år. Der har været tale om en del lobbyarbejde, læsning af Finansiell Stabilitets stævning med tilhørende bilag mod ledelsen og revisionen i Løkken Sparekasse, støtte til Danmarks Radio i forbindelse med deres udsendelser om nogle ejendomsspekulanter og overværelse af nogle af de individuelle retssager nogle garantanter har ført mod Finansiell Stabilitet.

Herudover har vi også brugt lidt tid på at hjælpe andre, som overvejer at stifte en forening ligesom vores. Der har i det ene tilfælde været tale om en sag vedrørende nogle problemer i forbindelse med udbetaling af indekskontrakter og i et andet tilfælde nogle sager som Dansk Aktionærforening har involveret sig i vedrørende Tønder Bank og Amagerbanken. Vi må håbe, at de får mere succes med deres kommende foreninger end dem, der tidligere er etableret. Mig bekendt er Garantloekken fortsat den eneste forening af utilfredse aktionærer eller garantanter, der har en sag kørende ved domstolene.

Den juridiske del af arbejdet i 2013

Stævningen mod FS Finans (Finansiell Stabilitet) blev som bekendt afsendt til Retten i Hjørring den 8. februar 2012. Selvom der nu er gået mere end to år, siden stævningen blev afsendt, er det meget begrænset, hvor meget sagen har flyttet sig siden da.

Da advokaterne, hen over året 2012, havde fundet ud af, at man ikke kunne blive enige om ret meget, blev det på et telefonisk retsmøde den 1. oktober 2012 besluttet, at man udelukkende skulle koncentrere sig om det, der hedder rette værneting, hvilket betyder, at man skulle finde ud af, ved hvilken domstol sagen skulle behandles, så både vores og Finansiell Stabilitets advokater sendte deres processkrifter omkring dette.

Vi argumenterede for, at sagen skulle behandles ved Retten i Hjørring, og Finansiell Stabilitet argumenterede for, at sagen skulle behandles ved Retten i Roskilde.

For at I kan få et indtryk af, hvor mange skrivelser, det gennem det sidste års tid er blevet til og hvor lang tid, der gik mellem de forskellige skrivelser, vil jeg kort gennemgå de enkelte skrivelser, der via domstolene blev sendt frem og tilbage mellem advokaterne.

Den 5. februar 2013 afsagde Retten i Hjørring kendelse om, at sagen skulle behandles ved Retten i Roskilde, fordi det, blandt andet, endnu ikke var endeligt afklaret, hvad sagen kom til at dreje sig om.

Årsagen til denne usikkerhed var, at vi påstår, at sagen alene skal dreje sig om Finansiell Stabilitets hæftelse for garanternes tabte garantikapital, fordi vi har en udeblivelsesdom mod Løkken Sparekasse, der siger, at vi skal have vores penge tilbage. Finansiell Stabilitet påstår derimod, at udeblivelsesdommen ikke har retskraft overfor dem.

Vi var selvfølgelig ikke enige i denne afgørelse og besluttede derfor at kære den til Vestre Landsret.

Umiddelbart efter at kæreskriftet var afsendt, tog Lett kontakt til Finansiell Stabilitets advokat for at drøfte det uhensigtsmæssige i, at sagen skulle behandles ved Retten i Roskilde. Både vores advokat og Finansiell Stabilitets advokat Holst Advokater har kontorer i Århus, så det ville for begge advokatfirmaer være uhensigtsmæssigt, at skulle rejse til retsmøder i Roskilde. Advokaterne blev derfor enige om at lave en procesaftale, hvor man i første omgang ville anmode om at få sagen overført til Retten i Århus for derefter hurtigst muligt at anmode om at få den overført fra Retten i Århus til Vestre Landsret.

Lett sendte, med baggrund i denne aftale, den 8. marts 2013 et brev til Vestre Landsret, hvori man anmodede om, at kæremålet blev sat i bero i 8 uger. Fristen på de 8 uger var alene sat, fordi vi af erfaring vidste, at Finansiell Stabilitet altid brugte lang tid på at træffe beslutning om noget sådant.

Den 18. marts 2013 skrev Vestre Landsret, at de, på grund af ovennævnte brev, havde besluttet at udsætte sagen til den 6. maj 2013.

Finansiell Stabilitet havde, som forudset, svært ved at overholde det aftalte tidspunkt for en procesaftale, så Lett rykkede derfor den 1. maj 2013 deres advokat for en status. Finansiell Stabilitets advokat svarede med det samme, at han var blevet lovet svar fra sin klient dagen efter. Da der, som lovet, ikke var sket noget i sagen den 6. maj, rykkede Lett igen og fik sent på eftermiddagen endelig et udkast til en procesaftale fra Finansiell Stabilitets advokat. Meget sent om aftenen den samme dag sendte Lett et tilrettet udkast til procesaftalen til Finansiell Stabilitets advokat.

Det viste sig efterfølgende, at advokaterne havde svært ved at blive enige om indholdet i procesaftalen, så den blev først sendt til Vestre Landsret den 31. maj 2013.

Af procesaftalen fremgår det, at der er enighed mellem parterne om, at Retten i Århus er rette værneting for sagen, men man præciserede samtidigt, at man hver især, straks efter at sagen var blevet flyttet til Retten i Århus, ville anmode Retten i Århus om hurtigst muligt at træffe afgørelse om henvisning af sagen til behandling i Vestre Landsret som 1. instans

Den 3. juni 2013 skrev Vestre Landsret et brev, hvoraf det fremgik, at da der var indgået en procesaftale, betragtede man kæremålet som frafaldet, og at sagen derfor var afsluttet.

Den 4. juni 2013 anmodede Lett Retten i Hjørring om at overføre sagen til Retten i Århus.

Den 11. juni meddelte Retten i Hjørring, at man havde henvist sagen til Retten i Århus.

Den 17. juni 2013 sendte Lett et processkrift til Retten i Århus, hvori de anmodede om, at få sagen henvist til Vestre Landsret, fordi den af forskellige årsager var principiel.

Den 13. august 2013 sendte Finansiell Stabilitets advokat sit processkrift til Retten i Århus. Finansiell Stabilitets advokat anmodede som aftalt også Retten i Århus om at få sagen henvist til Vestre

Landsret, men han kom dog samtidig med en masse imødegående kommentarer til argumenterne i vores processkrift.

Den 11. september 2013 sendte Lett et brev til Retten i Århus, hvori de fastholdt det, de tidligere havde skrevet samt fremkom med nogle kortfattede bemærkninger til Finansiell Stabilitets advokats processkrift af 13. august.

Den 17. september 2013 afviste Retten i Århus at henvise sagen til Vestre Landsret fordi man ikke antog sagen for at være principiel.

Den afgørelse var vi ikke enige i, og vi besluttede derfor at kære afgørelsen til Vestre Landsret. Lett sendte derfor den 27. september 2013 et kæreskrift til Retten i Århus, hvori de igen argumenterede for, hvorfor vi stadig mente, at sagen burde behandles i Vestre Landsret.

Den 4. oktober 2013 sendte Finansiell Stabilitets advokat et brev til Vestre Landsret, hvori han meddelte, at han ønskede at afgive et kæresvarskrift. Samtidig anmodede han, ikke uventet, om 14 dages udsættelse for afgivelse af kæresvarskriftet.

Den 21. oktober 2013 sendte Finansiell Stabilitets advokat sit kæresvarskrift til Vestre Landsret. I svarskriftet fastholdt advokaten det, han tidligere havde skrevet men fremkom samtidig også med nogle supplerende bemærkninger.

Den 30. oktober 2013 sendte Lett et brev til Vestre Landsret, hvori de skrev, at det, Finansiell Stabilitets advokat havde skrevet i sit kære svarskrift, i al væsentlighed var en gentagelse af, hvad han tidligere havde skrevet til Retten i Århus, og at det derfor ikke gav foreningen Garantløkken anledning til yderligere bemærkninger.

Den 28. januar 2014 fik Lett en kendelse fra Vestre Landsret, hvoraf det fremgår, at man stadfæster den af Retten i Århus afsagte kendelse, og at sagen derfor skal behandles ved Retten i Århus.

Det er vi lidt kede af, fordi vi som udgangspunkt, nu kun har mulighed for eventuelt at anke dommen til Vestre Landsret. Det betyder, at muligheden for at få sagen behandlet i Højesteret er betydeligt mindre, end hvis sagen var startet i Vestre Landsret. Men dermed være ikke sagt, at vi ikke vil prøve at tage skridtet til den tid, hvis der skulle være behov for det.

Vi ser nu frem til at kunne begynde at forberede os på den kommende retssag. Det første der skal ske er, at vi, sammen med Retten i Århus, skal have fundet ud af, hvordan selve sagen skal gribes an.

Den ene mulighed er, at sagen starter med udgangspunkt i den udeblivelsesdom, som Retten i Hjørring afsagde i slutningen af 2011. Så vil sagen udelukkende dreje sig om Finansiell Stabilitets forpligtelse til at erstatte vores tabte garantikapital.

Den anden mulighed er, at Finansiell Stabilitet får overbevist Retten i Århus om, at de skal have mulighed for at komme med indsigelser imod det, som Løkken Sparekasse i udeblivelsesdommen blev dømt for af Retten i Hjørring.

Sagen vil så, i givet fald, blive betydeligt mere omfattende både hvad angår den kalendertid, der skal bruges på sagen og hvor mange ressourcer, der skal bruges.

Det var altså en ordentlig omgang skrivelser, der flød mellem de involverede parter, uden at man reelt kom ret meget videre. Det der er lidt bemærkelsesværdigt, er at Finansiell Stabilitet bruger så

meget tid på at udarbejde deres skrivelser, også selvom der i mange tilfælde, kun har været tale om nogle ganske få bemærkninger i forhold til det, de tidligere havde skrevet. Det er også bemærkelsesværdigt, at domstolene skulle bruge så meget tid på at afsige deres kendelser. Det har vi, i sagens natur, ikke kunnet gøre noget ved, og nu glæder vi os bare til at komme rigtigt i gang med at arbejde for at foreningens medlemmer kan få erstatning for deres tabte garantikapital.

Som afslutning på denne del af beretningen kan jeg fortælle, at Finansiell Stabilitets advokat den 6. februar meddelte at os, at han udtrådte af sagen, og at han havde overleveret sagen til det samme advokatfirma som varetager Finansiell Stabilitets sag mod ledelsen og revisionen i Løkken Sparekasse.

Vi kender ikke på nuværende tidspunkt årsagen til dette pludselige skifte.

Øvrige aktiviteter

Danmarks Radio

Midt i april måned blev foreningen kontaktet af Danmarks Radio, da de var i gang med at forberede nogle udsendelser om de ejendomsspekulanter, der havde drænet mange danske pengeinstitutter for rigtig mange millioner kroner. I den forbindelse ville de gerne have nogle oplysninger af os. Hen over de næste par måneder var vi i løbende kontakt med dem, og vi hjalp dem blandt andet med at finde frem til de forskellige rapporter der var lavet i forbindelse med Løkken Sparekasses kollaps. Midt i juni måned kom Kåre Quist og yderligere en journalist samt en fotograf til Løkken for om muligt at få en snak med tidligere direktør i Løkken Sparekasse Poul Johnsen. Efter lidt møje og besvær lykkedes det dem at fange ham foran Super Brugsen, hvor de fik nogle få kommentarer fra ham. Denne udsendelse, blev sendt i DR den 2. december 2013 og drejede sig primært om ejendomsspekulanten Jesper Kock Andersen.

Manglende hensyntagen til god skik mv.

Som det måske er de fleste bekendt, er det meget svært at få medhold i en klage i Pengeinstitutankenævnet. Det har det også været for de garantier, der har klaget over Løkken Sparekasse. Det der, i forhold til andre klager i Pengeinstitutankenævnet, har været anderledes for klagerne fra Løkken Sparekasse, har været, at man, som dokumentation for blandt andet den dårlige rådgivning i sparekassen, har haft Finanstilsynets rapport af 25. marts 2009. I rapporten fremgår det nemlig meget tydeligt, at Løkken Sparekasse ikke har rådgivet garantierne godt nok, og at sparekassen heller ikke har efterlevet § 71 i lov om finansiell virksomhed og bestemmelserne i god skik bekendtgørelsen.

Garanterne fra Løkken Sparekasse har indtil nu fået afgjort 123 klager i Pengeinstitutankenævnet. I 17 sager har garanten fået medhold.

Vi mener, at afgørelserne, i en meget stor del af disse klager, ville have fået et andet udfald, hvis man i afgørelserne i Pengeinstitutankenævnet havde taget Løkken Sparekasses manglende overholdelse af § 71 i lov om finansiell virksomhed og bestemmelserne i god skik bekendtgørelsen i betragtning.

Desværre har udfaldet i stedet været, at selvom der i langt de fleste af de sager, der vedrører rådgivning, ikke var enighed blandt Pengeinstitutankenævnets medlemmer, har flertallet afgjort sagerne til fordel for Finansiell Stabilitet.

Den samme problemstilling har, efter vores mening, været gældende for de individuelle sager, garantierne fra Løkken Sparekasse, indtil nu, har fået afgjort ved domstolene.

Der har været ført fem sager ved forskellige byretter. Tre sager er afgjort ved Retten i Ålborg, en ved Retten i Århus og en ved Retten i Roskilde. I to af disse fem sager er afgørelserne faldet ud til fordel for garantene, og i tre af sagerne er afgørelserne faldet ud til fordel for Finansiell Stabilitet. I en af garanternes vundne sager er afgørelsen senere blevet omstødt af Vestre Landsret, og den anden vundne sag er af Finansiell Stabilitet anket til Østre Landsret. Der er altså endnu ikke nogen garant, der endegyldigt har fået deres garantikapital tilbage via domstolene.

Vi mener også, at hvis domstolene i deres afgørelser i de tabte sager havde taget hensyn til Løkken Sparekasses manglende overholdelse af § 71 i lov om finansiell virksomhed og god skik bekendtgørelsen, så havde nogle af disse sager også fået en anden afgørelse.

I to af de sager der blev ført ved Retten i Ålborg, havde jeg tilbudt garanternes to advokater at stille foreningens viden, erfaring og dokumentation til rådighed for dem. Den ene advokat svarede slet ikke på min henvendelse, og den anden mente ikke, han kunne bruge vores erfaring og materiale til noget. De tabte efterfølgende begge deres sager.

Advokaternes betydning for chancerne for at vinde en sag ved domstolene har vi i høj grad fået bekræftet ved overværelsen at nogle af de individuelle retssager, garantene har ført mod Finansiell Stabilitet.

Den sag, der af Retten i Roskilde blev afgjort til fordel for garantene og som Finansiell Stabilitet har anket til Østre Landsret, adskiller sig på flere punkter fra de andre sager. For det første blev sagen i Roskilde i første omgang vundet af garantene, for det andet er det første gang, at en sag vedrørende garant fra Løkken Sparekasse skal prøves ved Østre Landsret.

Personligt mener jeg også, at denne sag adskiller sig fra de andre sager ved, at man ved læsning af dommen får et klart indtryk af, at de indkaldte vidner fra sparekassen blev udspurgt om mange flere ting, end det jeg selv observerede i de sager, jeg har overværet og af det, der fremgår af de andre domme.

Sagen fra Roskilde var berammet til at blive behandlet ved Østre Landsret i onsdags, men blev pludselig udsat på ubestemt tid.

Den eksakte årsag til udsættelsen kender vi ikke, men vi ved, at Forbrugerombudsmanden havde besluttet at gå ind og støtte garanternes advokat i hans arbejde for at vinde sagen for garantene. Det foregår i praksis på den måde, at Forbrugerombudsmanden beder kammeradvokaten, som er statens advokat, om på hans vegne at gå ind og deltage i sagen. Kammeradvokaten anmoder så, på Forbrugerombudsmandens vegne, retten om at få lov til at gå så ind i sagen.

Det er på nuværende tidspunkt ikke offentliggjort, om kammeradvokaten har fået tilladelse til at gå ind i sagen, og der er heller ikke fastsat en ny dato for behandling af sagen.

Finansiell Stabilitets stævning mod ledelsen og revisionen i Løkken Sparekasse

Den 29. april 2010 offentliggjorde Finansiell Stabilitet en uvildig advokatrapport om de væsentligste årsager til Løkken Sparekasses sammenbrud.

Denne rapport førte til, at Finansiell Stabilitet på en ekstraordinær generalforsamling den 23.

december 2010 vedtog at stævne direktøren, formanden, næstformanden og revisionen i Løkken Sparekasse for 275 millioner kroner.

Stævningen er for lang tid siden afsendt, men datoen for sagens start er endnu ikke fastlagt.

I sommeren 2013 lykkedes det, gennem foreningens netværk af journalister hos Danmarks Radio og Nordjyske, at få fat i stævningen og de tilhørende bilag til denne sag. Både foreningens bestyrelse og vores advokater har læst stævningen som fylder ca. 260 A4 sider. Bilagene til stævningen fylder ca. 1.000 sider.

Foreningens bestyrelse var naturligvis, sammen med mange andre, godt klar over, at den var hel gal i Løkken Sparekasse. Stævningen og ikke mindst de mange tilhørende bilag i form af referater fra bestyrelsesmøder, ledermøder og morgenmøder med medarbejderne ikke blot bekræftede men lagde også en masse til det, vi i forvejen vidste om de ledelsesmæssige mangler og forsømmelser, der havde været i Løkken Sparekasse.

Det der, ved gennemgangen af de mange bilag herunder bestyrelsesmødereferater og referater fra morgenmøderne med medarbejderne, umiddelbart sprang mest i øjnene på os, var de manglende kritiske spørgsmål og kommentarer fra bestyrelsen og medarbejderne til direktøren og det, at bestyrelsen og direktøren havde så meget indflydelse på valg af medlemmerne til sparekassens bestyrelse.

Det er også bemærkelsesværdigt, at man ved læsning af stævningen og ikke mindst ved læsning af bilagene til stævningen har kunnet konstatere, at medarbejderne ifølge referaterne fra morgenmøderne tilsyneladende har vidst meget mere om sparekassens alvorlige økonomiske situation, end de har givet udtryk for både overfor garantierne og overfor omverdenen.

Vi har gang på gang hørt og set medarbejdernes tillidsrepræsentant udtale, at medarbejderne ikke har haft kendskab til sparekassens alvorlige økonomiske situation, og vi har fra mange garantier hørt, at de fik den samme besked, når de spurgte medarbejderne.

For at I kan få et indtryk af, hvad der fremgår af mødereferaterne fra bestyrelsesmøderne og morgenmøderne med medarbejderne, har jeg lavet følgende sammendrag:

Valg af bestyrelsesmedlemmer

Ifølge de bestyrelsesmødereferater der fra februar 2004 til marts 2008 omhandler nyvalg til bestyrelsen, fremgår det, at direktøren og bestyrelsen på disse møder drøftede en eller flere kandidater, som de mente, var egnede som kommende bestyrelsesmedlemmer.

I nogle tilfælde gav bestyrelsen direktøren og/eller formandskabet mandat til inden næste bestyrelsesmøde enten at tjekke kandidatens evner og kvalifikationer eller til at forhøre sig om de foreslåede kandidater var villige til eventuelt at modtage valg som bestyrelsesmedlemmer.

På det efterfølgende bestyrelsesmøde diskuterede bestyrelsen så kandidatens kvalifikationer og/eller interesse i at blive en del af den kommende bestyrelse. Man udvalgte derefter den eller de kandidater, man ville foreslå på det kommende repræsentantskabsmøde.

I et enkelt tilfælde blev direktøren også bedt om at kontakte en navngiven person for at få denne til, på det kommende repræsentantskabsmøde, at foreslå en bestemt person som nyt bestyrelsesmedlem.

Vi ved fra tidligere medlemmer af repræsentantskabet, at andre medlemmer af repræsentantskabet undervejs har foreslået andre kandidater, end de af bestyrelsen foreslåede. Men som det fremgår af bestyrelsesmødereferaterne, var det, af en eller anden årsag, altid de kandidater, der var foreslået af direktøren og bestyrelsen, der er blevet valgt.

Morgenmøder med medarbejderne

I lighed med hvad man kan se af flere andre dokumenter, fremgår det også af referaterne fra morgenmøderne med medarbejderne fra juli 2008 til februar 2009, at sparekassens økonomiske situation hen over denne periode blev værre og værre.

Ifølge referaterne startede Poul Johnsen morgenmøderne med at give medarbejderne en generel information om, hvad der foregik i sparekassen herunder blandt andet besøg fra Finanstilsynet og resultatet af halvårsregnskabet mv.

Et gennemgående tema på møderne var garantikapitalen. Der var meget fokus på, at man fastholdt den eksisterende garantikapital og Poul Johnsen bad gang på gang medarbejderne om at gøre, hvad de kunne for at tegne ny garantikapital. Bevægelserne på garantikapitalen blev fulgt hver uge og man kunne konstatere at garantierne hen over perioden indfrie mere og mere garantikapital. På morgenmødet den 1. oktober spurgte Poul Johnsen medarbejderne, om de syntes, man skulle lukke for udbetaling af garantikapital, hvortil medarbejderne svarede, at det bare ville gøre det hele værre. På de to første morgenmøder efter at udbetalingen af garantikapitalen var stoppet, efterlyste Poul Johnsen kundernes reaktioner på dette. I referaterne fra møderne fremgår det, at medarbejderne kun gav udtryk for at kunderne havde været skuffede over at der var stoppet for udbetaling af garantikapitalen.

Et andet gennemgående tema var, hvordan man skulle forholde sig til spørgsmålene fra kunderne og garantierne. Medarbejderne blev opfordret til at tale med kunderne, når de spurgte til sparekassens soliditet, men de blev samtidig bedt om ikke at kommentere på Roskilde Banks eller andre bankers dispositioner, og de skulle heller ikke tage initiativ til at diskutere avisartikler med kunderne. Man skulle holde fast i at sparekassens egenkapital var på 236 mio. kr. og at garantikapitalen var på 212 mio. kr.

Af specielle ting der blev nævnt på de enkelte morgenmøder har jeg valgt at nævne

- At uroen og den megen fokus på banksektoren påvirkede og gav en vis uro blandt medarbejderne
- At kunder der ønskede deres garantikapital udbetalt kunne få det mod at betale 1 % i dekort
- At man i sparekassen aldrig tidligere havde haft behov for at lave kriseinformation
- At en fusion ikke lå lige for, og at sparekassen var under pres
- At det havde været en hård uge med hensyn til at skaffe likviditet
- At Poul Johnsen bad medarbejderne om ikke at stille spørgsmålstejn ved direktionens dispositioner.

Når man ved, at det modsatte står i referaterne, kan det være svært at forstå, at medarbejderne over for garantierne og andre har påstået, at de ikke har vidst, at den økonomiske situation i Løkken Sparekasse hen over sommeren og efteråret 2008 blev mere og mere kritisk.

Når man har læst Finansiell Stabilitets stævning og de tilhørende bilag mod direktøren, formandsskabet og revisionen i Løkken Sparekasse, kan det også være svært at forstå, at Finansiell Stabilitet, både i sagerne i Pengeinstitutankenævnet, i de individuelle retssager og i vores sag, påstår, at alt hvad der vedrører Løkken Sparekasses rådgivning i forbindelse med salg af garantikapital, er foregået lige efter bogen.

Besøg hos Finanstilsynet

Som tidligere nævnt har vi oplevet, at hverken Pengeinstitutankenævnet eller domstolene tog højde for Finanstilsynets rapport, hvoraf det tydeligt fremgår, at Løkken Sparekasse ikke havde efterlevet § 71 i lov om finansiell virksomhed og god skik bekendtgørelsen.

Da det var Finanstilsynet, der havde lavet undersøgelsen i Løkken Sparekasse, og da det også er Finanstilsynet, der har ansvaret for god skik bekendtgørelsen, var det nærliggende for os at tage kontakt til dem for om muligt at få deres forklaring på, hvorfor Pengeinstitutankenævnet og domstolene ikke i deres afgørelser tog hensyn til dette i deres afgørelser. Vi aftalte derfor et møde med Finanstilsynet til den 24. oktober 2013.

Jeg lavede i samarbejde med Finanstilsynet en prioriteret dagsorden, der kom til at bestå af følgende punkter:

- Overordnet tidslinje for Garantloekkens sager mod Løkken Sparekasse og Finansiell Stabilitet.
- Finanstilsynets rapport af 25. marts 2009
- God skik bekendtgørelse – herunder § 71 i lov om finansiell virksomhed
- Valg af bestyrelsesmedlemmer i en garantsparekasse
- Garantloekkens kontakt til virksomheder og politikere

Jeg fik 2½ time hos Finanstilsynet, så jeg havde en god mulighed for at komme rimelig godt omkring de forskellige punkter på dagsordenen. Selvom Finanstilsynet var meget imødekommende, var det selvfølgelig begrænset, hvor meget jeg kunne få dem til sige om de forskellige ting, men det er min vurdering, at det var meget givtigt for os at få afleveret vores 'budskab'. Finanstilsynet roste os for vores sammenhold og energi og sagde, at det var deres opfattelse, at foreningen var både kendt og respekteret rigtig mange steder.

Finanstilsynet kom på mødet med en meget interessant oplysning. De fortalte nemlig, at Erhvervs- og Vækstministeriet havde nedsat et udvalg, der skulle undersøge behovet og muligheden for at indføre omvendt bevisbyrde i erstatningsansvarssager mellem pengeinstitutter og forbrugere. Når der er tale om omvendt bevisbyrde, er det pengeinstituttet, der skal bevise, at de har ydet den rådgivning, der kræves på det pågældende område.

Det var en meget spændende oplysning, fordi det jo netop har været en af de meget store problemstillinger, garantterne har haft lige fra starten. For hvordan skal en garant bære sig ad med at bevise, at han eller hun ikke har fået den rigtige rådgivning omkring gældende regler og bestemmelser?

Rapporten fra udvalget blev offentliggjort den 17. marts. Rapporten bærer, efter vores mening, meget præg af, at der har været rigtig mange personer og instanser, der har haft mulighed for at sætte deres 'fingeraftryk' på udformningen.

Efter vores mening er det dog ikke så vigtigt, hvordan tingene er formuleret i rapporten. Det er meget vigtigere, at man nu fra højeste sted får slået fast, at hvis et pengeinstitut ikke overholder de love og bekendtgørelser, der gælder for deres område, så er der stor risiko for, at de kommer til at stå til ansvar for det.

Så ved Pengeinstitutankenævnet og domstolene jo også helt præcist, hvad de har at rette sig efter. Det kan man tvivle lidt på, om de har vidst indtil nu.

Det, der efter vores mening, har været et af problemerne indtil nu, har været pengeinstitutternes manglende overholdelse af de love og bekendtgørelser, der har været gældende for pengeinstitutterne og den manglende konsekvens af dette.

Dertil kommer, at Finanstilsynet heller ikke virker til at have haft særlig fokus på dette område.

Der er ikke nødvendigvis behov ny lovgivning, men der er et meget udtalt behov for at få fastslået, at de gældende love og bekendtgørelser er til for at blive overholdt.

Det skal tydeliggøres, at hvis et pengeinstitut ikke efterlever de gældende love og bekendtgørelser, vil man blive gjort erstatningsansvarlige for disse overtrædelser.

Det skal også fastslås, at både domstolene og Pengeinstitutankenævnet skal tage eventuelle overtrædelser af love og bekendtgørelser med i deres afgørelser.

Så nu bliver det spændende at se, om der ud fra det der står i rapporten, bliver truffet nogle afgørende beslutninger.

Møde med Venstres retspolitiske ordfører Karsten Lauritzen

Vi har igennem den tid foreningen har eksisteret forsøgt at få kontakt til rigtig mange politikere. Desværre har vi indtil nu ikke fået ret meget ud af vore anstrengelser på den front, men i efteråret var der efterhånden så mange ting, vi syntes at politikerne burde inddrages i, at vi besluttede at forsøge endnu engang. Venstres retspolitiske ordfører Karsten Lauritzen er valgt til Folketinget i Hjørringkredsen, og han har tidligere hjulpet garanten i Løkken Sparekasse i forbindelse med nogle problemer vedrørende betaling af skat af en kapitalpension, man på grund af sparkassens kollaps ikke havde fået udbetalt. Karsten har, ifølge medierne, også på andre områder været inde og forsøge at hjælpe personer, der på en eller anden måde er kommet i klemme i systemet.

Jeg skrev derfor en mail til Karsten, hvori jeg spurgte, om han kunne have interesse i at mødes med mig til en snak om blandt andet de urimeligt lange vente- og sagsbehandlingstider, der er ved behandling af sager i domstolene og i andre offentlige og halvoffentlige institutioner. Karsten svarede ret hurtigt tilbage, at han gerne ville afsætte tid til en snak med mig, og efter et par forgæves forsøg med at finde en dato endte vi med at mødes den 2. december 2013 med følgende dagsorden:

- Har garantene mistet deres retssikkerhed?
- Lange vente- og sagsbehandlingstider
- Forslag til ændring af garantsystemet
- Organisering af Pengeinstitutankenævnet
- Samarbejdet med Finansiell Stabilitet

Vi havde kun en time til mødet, så det var godt, at vi fik forsynet ham med en masse skriftligt materiale, da vi på grund af den afsatte tid ikke kunne nå gennem hele dagsordenen. Jeg synes vi havde en rigtig god dialog, hvor Karsten lovede, at han ved første givne lejlighed ville gennemgå materialet i den udleverede mappe og ud fra det ville han tage kontakt til relevante kolleger for at få en diskussion om de nævnte problemstillinger.

Da vi her midt i marts måned ikke havde hørt noget fra Karsten, indstillede vi os på, at det nok også denne gang ville gå som det plejede med at vore forsøg på at komme i dialog med forskellige politikere – nemlig stort set ingen ting.

Men pludselig blev jeg kontaktet af Karstens personlige assistent, som gerne ville have en opdatering af, hvilke områder jeg forventede at Karsten kiggede på. Så nu må vi se, om der kommer noget ud af denne opdatering.

Førlig med nogle aktionærer i Roskilde Bank

Først i december måned kunne vi via medierne konstatere, at der var nogle aktionærer i Roskilde Bank, der med Forbrugerombudsmandens mellemkomst havde indgået forlig med Finansiell Stabilitet. De aktionærer det drejede sig om, fik erstattet 60 % af den aktiekapital de havde mistet, da Roskilde Bank kollapsede. De tre hovedbegrundelser for det indgåede forlig var: Aggressiv markedsføring, at Roskilde Bank havde handlet i strid med god skik, og at man havde fået mange påbud af Finanstilsynet.

Vi kender ikke detaljerne i forliget, men hvis vi holder os til de tre hovedbegrundelser, mener vi, at det principielt lige så godt kunne have været garantene i Løkken Sparekasse, der var indgået et forlig med.

For hvis man læser de eksemplarer af GarantNyt, der blev udsendt fra 2005 og til 2008, kan man se, at der stort set ikke er et nummer, hvor der ikke er nævnt et eller andet om de mange fordele ved at være garant. Den aggressive markedsføring af garantikapitalen kommer specielt til udtryk i GarantNyt efterår 2006, hvor sparekassen forhøjer det maksimale indskud til 250.000 kr. Her skrev man, at alle garantene havde fået tilsendt et personligt brev om dette. I brevet skrev man, at man bare i en vedlagt svarkuvert kan meddele sparekassen, hvor mange penge man ønsker at få overført

til garantikapitalen. Der stod også at man også bare kunne ringe eller skrive og bede om at få penge overført.

Når jeg ser på god skik bekendtgørelsen, mener jeg at kunne konstatere, at Løkken Sparekasse stort set overtrådte samtlige paragraffer i kapitel 2 og 3 i bekendtgørelsen.

Når man læser den uvildige advokatrapport om Løkken Sparekasse og den efterfølgende stævning, som Finansiell Stabilitet udarbejdede mod ledelsen og revisionen i Løkken Sparekasse, kan man konstatere, at Finanstilsynet også gav Løkken Sparekasse rigtig mange påtaler og påbud.

Så hvorfor det lige blev nogle aktionærer i Roskilde Bank og ikke garantierne i Løkken Sparekasse, Finansiell Stabilitet indgik forlig med, må indtil videre stå hen i det uvisse.

Nordjyskes artikel om Poul Blicher Johnsen

Den 19. januar 2014 kunne man i Nordjyske læse en stor artikel om tidligere direktør Poul Johnsen, som efter 5 år brød sin tavshed for at give sin version af, hvad der var foregået i Løkken Sparekasse. Selvom der står rigtig mange ting i artiklen, som vi er meget uenige med Poul Johnsen i, ser vi i foreningen ikke noget formål i at kommentere på dem alle.

Så vi vil nøjes med at konstatere, at der i artiklen var et spagt forsøg på at give omgivelserne en undskyldning for det sløseri, der var foregået i sparekassen, og at Poul Johnsen, på trods af forsøget på at give en undskyldning, tilsyneladende slet ikke var parat til at påtage sig sin del af ansvaret for Løkken Sparekasses kollaps.

Vi synes bestemt ikke det er værdigt, når en direktør vælger at give alle mulige andre skylden for kollapsedet af den virksomhed, som han var daglig leder af.

Vi synes heller ikke, det er værdigt, at Poul Johnsen giver en af sine nærmeste medarbejdere skylden for sparekassens kollaps; en medarbejder han selv har ansat og senere har forfremmet til en chefstilling med direkte reference til direktøren.

Når man sammensætter det bestyrelsen, direktøren og medarbejderne har sagt, i forbindelse med Løkken Sparekasses kollaps, kan man faktisk godt forstå, at sparekassen kollapsede. For bestyrelsen har hele vejen igennem sagt, at de ikke kunne se, hvad de havde gjort forkert. Direktøren har givet udtryk for, at det ikke var hans skyld, og medarbejderne har ved adskillige lejligheder sagt, at de ikke havde kendskab til sparekassens dårlige økonomiske situation.

Det må vel alt andet lige betyde, at der ikke var nogen af dem, der havde en meget tæt tilknytning til Løkken Sparekasse og dermed også havde en eller anden form for ansvar, der vidste noget som helst om, hvad der foregik af tvivlsom karakter i sparekassen.

Så er det, man siger til sig selv, at det jo ikke er alle andre, der har lånt penge ud til tvivlsomme ejendomsspekulanter. Det er heller ikke alle andre, der har overtrådt forskellige love og bekendtgørelser. Det er heller ikke alle andre, der ikke har efterlevet de skriftligt indgåede aftaler mellem bestyrelsen og direktionen. Det er heller ikke alle andre, der ikke har sørget for en professionel kreditstyring. Og det er heller ikke alle andre, der ikke har fulgt bestemmelserne i god skik bekendtgørelsen, når man solgte garantikapital til kunderne.

Alt dette har ikke noget at gøre med en global finanskrise, det er simpelt hen udtryk for et rigtigt dårligt stykke håndværk.

Afslutning

Vi håber og tror, at det kommende år bliver rigtigt spændende for os og vores sag. Vi tror, der kommer til at ske en hel masse, hvor vi endelig kan få selve retssagen i gang. Det er vores vurdering, at advokaterne gennem 2013 har fundet ud af, hvor vi hver især står, så nu skal retten ind og træffe nogle meget spændende afgørelser.

Vi må krydse alt, hvad vi har, for at disse afgørelser bliver truffet til fordel for os. Men vi holder under alle omstændigheder fast i: ”Vi gjorde sgu det vi ku”

Til slut vil jeg gerne takke alle, der i årets løb har bidraget til foreningens arbejde. Tak til bestyrelsen, suppleanten og vore advokater for et rigtig godt og konstruktivt samarbejde. En meget stor tak skal også lyde til jer medlemmer for den store opbakning, vi gennem året har fået fra jer.

Beretningen, årsregnskabet og referatet fra generalforsamlingen bliver en af de nærmeste dage lagt ud på foreningens hjemmeside.